

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 14 Σεπτεμβρίου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη

Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Μαργαρίτη Σχοινά

Τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, κ. Χρίστο Δήμα

Θέμα: « Σχεδόν έναν χρόνο μετά τις διαβεβαιώσεις για λύση “εντός ημερών”, ο Αγωγός Μύρτου παραμένει παγωμένος – Πόσες ακόμη προθεσμίες θα χαθούν για ένα έργο ζωής για την Ιεράπετρα; »

Κύριοι Υπουργοί,

Σχεδόν έναν χρόνο μετά τη συζήτηση στη Βουλή της Επίκαιρης Ερώτησής μου για τον Νέο Αγωγό Μύρτου – Μπραμινιών, βρισκόμαστε ξανά μπροστά στο ίδιο ακριβώς πρόβλημα.

Μόνο που σήμερα δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια ούτε για νέες γενικόλογες διαβεβαιώσεις ούτε για νέες μεταθέσεις ευθυνών μεταξύ Υπουργείων, υπηρεσιών και χρηματοδοτικών εργαλείων.

Υπάρχει ένα έργο ζωτικής σημασίας για την Ιεράπετρα που παραμένει, σύμφωνα με τις τελευταίες δημόσιες καταγγελίες του αγροτικού κόσμου, ουσιαστικά παγωμένο. Υπάρχει ένας ανάδοχος που, σύμφωνα με τον Ενιαίο Αγροτικό Σύλλογο Ιεράπετρας, εξακολουθεί να μην έχει εξοφληθεί ώστε να επανεκκινήσει πλήρως τις εργασίες.

Υπάρχουν κυβερνητικές δεσμεύσεις με συγκεκριμένα χρονικά ορόσημα που διαδοχικά παρήλθαν.

Και υπάρχει πλέον μία τοπική κοινωνία που εύλογα αναρωτιέται αν απέναντί της έχει ένα κράτος που αδυνατεί να ολοκληρώσει ένα ήδη συμβασιοποιημένο και χρηματοδοτημένο έργο ή μία κυβέρνηση που απλώς κερδίζει χρόνο μεταθέτοντας κάθε φορά τη λύση λίγο αργότερα.

Το έργο «Νέος αγωγός μεταφοράς νερού από υδροληψία Μύρτου για την ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμειανών» δεν αποτελεί ένα ακόμη τεχνικό έργο υποδομής.

Είναι έργο στρατηγικής σημασίας για την υδατική ασφάλεια της Ιεράπετρας, για την επιβίωση του πρωτογενούς τομέα, για δεκάδες χιλιάδες στρέμματα καλλιεργειών και για μία περιοχή που αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παραγωγικούς πυρήνες της χώρας.

Αφορά άμεσα περισσότερα από 35.000 στρέμματα αρδευόμενων εκτάσεων, με δυνατότητα επέκτασης των αρδευτικών δικτύων σε ακόμη μεγαλύτερη έκταση, σε μία περιοχή όπου λειτουργούν δεκάδες χιλιάδες στρέμματα θερμοκηπιακών καλλιεργειών και ελαιώνων.

Η σημασία του έργου δεν ακυρώνεται επειδή η φετινή υδρολογική χρονιά υπήρξε καλύτερη και ο Ταμιευτήρας Μπραμειανών συγκέντρωσε σημαντικά μεγαλύτερες ποσότητες νερού σε σχέση με τα προηγούμενα εξαιρετικά ξηρά έτη. Αντιθέτως. Η εμπειρία των τελευταίων ετών απέδειξε ακριβώς γιατί η περιοχή δεν μπορεί να εξαρτά το παραγωγικό της μέλλον από το αν μία συγκεκριμένη χρονιά θα είναι βροχερή ή ξηρή. Το ζητούμενο δεν είναι η προσωρινή ανακούφιση ενός καλού υδρολογικού έτους. Είναι η μόνιμη υδατική ασφάλεια και η δημιουργία των απαραίτητων υποδομών ώστε η Ιεράπετρα να μη βρίσκεται κάθε δύο ή τρία χρόνια στο χείλος της καταστροφής. Άλλωστε, ο ίδιος ο αγροτικός κόσμος επισημαίνει σήμερα ότι δεν είναι δυνατόν πολύτιμες ποσότητες ποιοτικού γλυκού νερού να χάνονται στη θάλασσα, την ώρα που ο ΤΟΕΒ Ιεράπετρας καταβάλλει τεράστια ποσά για την άντληση και μεταφορά νερού προκειμένου να διατηρηθεί ζωντανή η αγροτική παραγωγή. Σύμφωνα με πρόσφατες δημόσιες τοποθετήσεις του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας, το ετήσιο

ενεργειακό κόστος του ΤΟΕΒ για τον σκοπό αυτό ανέρχεται τουλάχιστον σε 1,5 εκατ. ευρώ.

Και όμως, το έργο που θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά στη θωράκιση της περιοχής βρίσκεται επί μήνες αντιμέτωπο όχι με κάποιο απρόβλεπτο φυσικό φαινόμενο, αλλά με το ίδιο το ελληνικό Δημόσιο και τις διοικητικές του δυσλειτουργίες.

Οι διαβεβαιώσεις του Οκτωβρίου 2025: «εντός της ημέρας» ή «μέσα στην επόμενη εβδομάδα»

Στις 13 Οκτωβρίου 2025 κατέθεσα Επίκαιρη Ερώτηση προς το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, επισημαίνοντας ότι το έργο είχε ουσιαστικά παγώσει μετά την ειδική δήλωση διακοπής εργασιών του αναδόχου λόγω καθυστερήσεων πληρωμών. Η Επίκαιρη Ερώτηση συζητήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής στις 17 Οκτωβρίου 2025. Κατά τη συζήτηση, ο Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Νικόλαος Ταχιάος αναγνώρισε ευθέως ότι η διαχείριση του συγκεκριμένου έργου παρουσιάζει *«προβληματικά στοιχεία»* και ότι η εξόφληση του αναδόχου είχε εμπλακεί στα *«παράδοξα της ελληνικής γραφειοκρατίας»*.

Προχώρησε, μάλιστα, σε μία εξαιρετικά σοβαρή παραδοχή. Χαρακτήρισε τη διαδικασία που απαιτούνταν για τη μεταβίβαση του σχετικού ποσού προς τον ΟΠΕΚΕΠΕ ως μία «εντελώς καινοφανή διαδικασία, η οποία δεν προβλέπεται πουθενά», επισημαίνοντας ότι έπρεπε ουσιαστικά να δημιουργηθεί από την αρχή. Δηλαδή, ένα έργο εκατομμυρίων ευρώ είχε φτάσει σε διακοπή εργασιών επειδή η ίδια η Διοίκηση δεν είχε προβλέψει εγκαίρως τον μηχανισμό μέσω του οποίου θα γίνονταν οι απαιτούμενες πληρωμές.

Αυτό δεν είναι *«γραφειοκρατία»*. Είναι αποτυχία διοικητικού σχεδιασμού. Και το πολιτικό ερώτημα που είχα θέσει ήδη τότε παραμένει αναπάντητο: *«όταν η Κυβέρνηση σχεδιάζει, χρηματοδοτεί, δημοπρατεί και συμβασιοποιεί ένα έργο, ποιος έχει την ευθύνη να έχει προβλέψει εκ των προτέρων τον τρόπο με τον οποίο αυτό θα πληρωθεί και θα ολοκληρωθεί;*

Το ακόμη σημαντικότερο, όμως, είναι ότι ο Υφυπουργός στις 17 Οκτωβρίου 2025 δεν περιέγραψε το πρόβλημα ως μία αδιέξοδη κατάσταση μεγάλης διάρκειας. Αντιθέτως,

Μας διαβεβαίωσε ότι η υπόθεση *«πλέον έχει βρει τον δρόμο της»* και ότι εξελίξεις θα μπορούσαν να υπάρξουν *«αν όχι εντός της ημέρας, πιθανόν μέσα στην επόμενη εβδομάδα»*. Παράλληλα εκτίμησε ότι πολύ σύντομα θα είχε συγκεντρωθεί το απαιτούμενο ποσό ώστε ο ανάδοχος να μπορέσει να προχωρήσει στην παραγγελία των αναγκαίων σωλήνων.

Στη δευτερολογία του παραδέχθηκε εκ νέου ότι το έργο είχε *«σημαντική καθυστέρηση»*, αλλά εξέφρασε την ελπίδα ότι ο ανάδοχος θα πληρωνόταν *«πολύ σύντομα»*. Αυτά ειπώθηκαν από το βήμα της Βουλής στις 17 Οκτωβρίου 2025.

Σήμερα βρισκόμαστε σχεδόν έναν χρόνο μετά. Και εξακολουθούμε να συζητάμε για το πότε θα πληρωθεί ο ανάδοχος και πότε θα επανεκκινήσει ουσιαστικά το έργο.

Από το «πολύ σύντομα» του Οκτωβρίου στο «μέχρι τέλος Φεβρουαρίου» του Φεβρουαρίου

Επειδή το πρόβλημα δεν επιλύθηκε, στις 5 Φεβρουαρίου 2026 επανήλθαμε με νέα κοινοβουλευτική Ερώτηση προς τα συναρμόδια Υπουργεία.

Στην Ερώτηση αυτή επισημάναμε ότι το έργο εξακολουθούσε να βρίσκεται εκτός χρονοδιαγράμματος, ότι υπήρχαν εκκρεμείς πληρωμές, ότι είχε προκύψει δημοσιονομική διόρθωση ύψους 177.374,77 ευρώ και ότι η διακοπή των εργασιών δημιουργούσε πλέον και κίνδυνο οικονομικών αξιώσεων εις βάρος του Δημοσίου.

Στις 27 Φεβρουαρίου 2026 το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων απάντησε επίσημα

Και η απάντησή του επιβεβαίωσε το πρόβλημα. Το Υπουργείο ανέφερε ότι ο συνολικός προϋπολογισμός της πράξης ανέρχεται σε 16.954.746,35 ευρώ, ενώ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2025 είχαν πραγματοποιηθεί πληρωμές ύψους 8.621.350,27 ευρώ, δηλαδή μόλις το 50,85% του συνολικού προϋπολογισμού ένταξης.

Παράλληλα επιβεβαίωσε ότι εκκρεμούσε η πληρωμή δύο αιτημάτων συνολικού ύψους 221.766,17 ευρώ για εργασίες της 2ης Συμπληρωματικής Σύμβασης.

Και τότε ήρθε η δεύτερη συγκεκριμένη κυβερνητική προθεσμία. Το Υπουργείο μας διαβεβαίωνε ότι οι διαδικασίες μεταφοράς του έργου, ως ανειλημμένης υποχρέωσης, στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027 **«αναμένεται να ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2026»**, ώστε στη συνέχεια να καταστεί δυνατή η πληρωμή των εκκρεμοτήτων.

Η ίδια επίσημη απάντηση κατέληγε, μάλιστα, στην κατηγορηματική εκτίμηση ότι μετά τη μεταφορά του έργου στο ΣΣ ΚΑΠ **«θα συνεχιστεί η απρόσκοπτη υλοποίηση του έργου, χωρίς καθυστερήσεις»**.

Άρα:

1. Τον Οκτώβριο του 2025 το πρόβλημα θα λυνόταν «εντός της ημέρας» ή «μέσα στην επόμενη εβδομάδα».
2. Τον Φεβρουάριο του 2026 οι διαδικασίες θα ολοκληρώνονταν «μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου».
3. Και μετά από αυτό η υλοποίηση θα συνεχιζόταν «απρόσκοπτα» και «χωρίς καθυστερήσεις».

Ιούλιος 2026: τρίτη κοινοβουλευτική παρέμβαση – το έργο ακόμη παγωμένο

Στις 6 Ιουλίου 2026 επανήλθαμε για ακόμη μία φορά με Ερώτηση και Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων. Ακριβώς επειδή οι προηγούμενες κυβερνητικές διαβεβαιώσεις δεν είχαν επιβεβαιωθεί στην πράξη.

Επισημάναμε τότε ότι οι πληρωμές εξακολουθούσαν να μην έχουν ολοκληρωθεί, ότι το έργο δεν είχε επανεκκινήσει και ότι το εργοτάξιο παρέμενε ουσιαστικά παγωμένο. Ζητήσαμε συγκεκριμένες απαντήσεις για το αν είχε ολοκληρωθεί η μεταφορά στο ΣΣ ΚΑΠ, ποια ποσά εξακολουθούσαν να εκκρεμούν, αν ίσχυε ακόμη η προθεσμία

ολοκλήρωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2026, αν προετοιμαζόταν νέα παράταση και ποιο ήταν επιτέλους το δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα επανεκκίνησης και ολοκλήρωσης.

Ζητήσαμε επίσης να κατατεθούν στη Βουλή όλα τα κρίσιμα έγγραφα: πιστοποιήσεις, εντολές πληρωμής, έγγραφα μεταφοράς στο ΣΣ ΚΑΠ, αλληλογραφία μεταξύ των συναρμόδιων υπηρεσιών, στοιχεία για τη δημοσιονομική διόρθωση και το ισχύον χρονοδιάγραμμα του έργου.

Σεπτέμβριος 2026: από την ανησυχία στην πλήρη απώλεια εμπιστοσύνης

Και σήμερα η εικόνα που μεταφέρει ο ίδιος ο αγροτικός κόσμος της Ιεράπετρας είναι ακόμη πιο ανησυχητική.

Σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα της 1ης Σεπτεμβρίου 2026 και τις δημόσιες δηλώσεις του Γραμματέα του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας, το έργο εξακολουθεί να βρίσκεται «παγωμένο», ενώ ο Σύλλογος συγκαλεί Έκτακτη Γενική Συνέλευση μέσα σε κλίμα έντονης αγανάκτησης και αμφισβήτησης των κυβερνητικών διαβεβαιώσεων.

Ο Γραμματέας του Συλλόγου μιλά πλέον ανοιχτά για «παραπλάνηση» από την πλευρά της Πολιτείας και εκτιμά ότι η ολοκλήρωση του έργου μπορεί να απέχει ακόμη δύο έως τρία χρόνια. Πρόκειται ασφαλώς για εκτίμηση του εκπροσώπου των αγροτών και όχι για επίσημο κυβερνητικό χρονοδιάγραμμα. Η ίδια όμως η ύπαρξη μιας τέτοιας εκτίμησης αποτυπώνει το μέγεθος της απώλειας εμπιστοσύνης που έχει δημιουργηθεί. Ακόμη σοβαρότερο είναι ότι, σύμφωνα με όσα καταγγέλλει ο Σύλλογος, οι τοπικοί φορείς είχαν ενημερωθεί ότι μέχρι τα τέλη Ιουλίου θα είχε ξεμπλοκάρει το έργο και θα είχε εξοφληθεί ο ανάδοχος.

Η δέσμευση αυτή, σύμφωνα με τον Σύλλογο, δεν τηρήθηκε. Αντί για την αναμενόμενη πληρωμή, δημοσιεύθηκε γενική κανονιστική ρύθμιση που παραπέμπει τις σχετικές πληρωμές σε χρονικό ορίζοντα έως το 2029, χωρίς συγκεκριμένο και δεσμευτικό

χρονοδιάγραμμα για το έργο της Ιεράπετρας. Ο Σύλλογος αναφέρει επίσης ότι εκκρεμούν ακόμη οι επιμέρους πράξεις που αφορούν συγκεκριμένα έργα.

Και κυρίως: σύμφωνα με όσα μεταφέρει ο Αγροτικός Σύλλογος από την επικοινωνία του με τον ανάδοχο, η εικόνα παραμένει **«καμία ενημέρωση, καμία πληρωμή»**, με το έργο σε πλήρη στάση μέχρι να ξεμπλοκάρουν οι σχετικές διαδικασίες.

Εάν η εικόνα αυτή ανταποκρίνεται στην πραγματική κατάσταση του έργου, τότε πλέον δεν μιλάμε απλώς για καθυστέρηση. Μιλάμε για κατάρρευση των διαδοχικών επίσημων κυβερνητικών χρονοδιαγραμμάτων.

Μιλάμε για διαβεβαιώσεις που επαναλαμβάνονται επί σχεδόν έναν χρόνο χωρίς το αντίστοιχο αποτέλεσμα στο εργοτάξιο.

Μιλάμε για μία κρατική διοίκηση που από τον Οκτώβριο του 2025 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2026 εξακολουθεί να αναζητά τρόπο να ολοκληρώσει τις διαδικασίες πληρωμής ενός ήδη συμβασιοποιημένου έργου.

Και, κυρίως, μιλάμε για μία Κυβέρνηση που κάθε φορά ζητά από τους αγρότες της Ιεράπετρας λίγο ακόμη χρόνο. Τον Οκτώβριο ήταν λίγες ημέρες. Τον Φεβρουάριο ήταν μέχρι το τέλος του μήνα. Το καλοκαίρι ήταν μέχρι τα τέλη Ιουλίου. Τώρα εμφανίζεται ένας διοικητικός ορίζοντας που φτάνει έως το 2029. Πόσο ακόμη χρόνο πρέπει να δώσει η Ιεράπετρα;

Από την «έκτακτη ανάγκη» στη μόνιμη κανονικότητα της καθυστέρησης

Υπάρχει, όμως, και μία βαθύτερη πολιτική αντίφαση. Η Ιεράπετρα έχει βρεθεί επανειλημμένα αντιμέτωπη με συνθήκες οξείας λειψυδρίας και έχει κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Το είχα επισημάνει ήδη από τη συζήτηση της Επίκαιρης Ερώτησης τον Οκτώβριο του 2025: ποιο είναι το πραγματικό περιεχόμενο της «έκτακτης ανάγκης», όταν ούτε οι

διοικητικές διαδικασίες επιταχύνονται, ούτε οι πληρωμές ολοκληρώνονται, ούτε τα κρίσιμα έργα επανεκκινούν;

Έναν χρόνο αργότερα το ερώτημα είναι ακόμη πιο επιτακτικό.

Δεν μπορεί η Πολιτεία να χαρακτηρίζει τη λειψυδρία έκτακτη ανάγκη και να αντιμετωπίζει τις υποδομές που απαιτούνται για την αντιμετώπισή της με τους ρυθμούς μιας ατέρμονης γραφειοκρατικής διαδικασίας.

Δεν μπορεί να ζητά από τους παραγωγούς να επενδύουν χιλιάδες ευρώ κάθε καλλιεργητική περίοδο, χωρίς να γνωρίζουν αν θα έχουν το βασικότερο παραγωγικό αγαθό.

Δεν μπορεί να παρουσιάζει χρηματοδοτήσεις και συμβάσεις ως ολοκληρωμένη πολιτική, όταν τα εργοτάξια παραμένουν κλειστά.

Και δεν μπορεί κάθε φορά που μία κυβερνητική προθεσμία παρέρχεται να αντικαθίσταται απλώς από μία καινούργια.

Η ευθύνη ενός κράτους δεν τελειώνει με την ένταξη ενός έργου σε ένα πρόγραμμα.

Δεν τελειώνει με μία υπογραφή.

Δεν τελειώνει με μία ανακοίνωση.

Η ευθύνη τελειώνει όταν το έργο ολοκληρωθεί και λειτουργήσει.

Οι φόβοι του αγροτικού κόσμου δεν μπορούν πλέον να απορρίπτονται ως υπερβολικοί

Ο Αγροτικός Σύλλογος Ιεράπετρας δηλώνει σήμερα ότι δεν προτίθεται πλέον να αρκεστεί σε προφορικές υποσχέσεις και ζητά γραπτές και αποδεδειγμένες δεσμεύσεις.

Η στάση αυτή δεν προέκυψε από το πουθενά.

Είναι το αποτέλεσμα διαδοχικών προθεσμιών που δεν τηρήθηκαν.

Σύμφωνα με τις τελευταίες δημόσιες τοποθετήσεις, στον αγροτικό κόσμο υπάρχει πλέον ο φόβος ότι η υπόθεση οδηγείται σε διαρκές «ροκάνισμα χρόνου», ακόμη και

μέχρι την επόμενη εκλογική περίοδο, χωρίς ουσιαστική πρόοδο στο πεδίο. Πρόκειται για εξαιρετικά σοβαρή καταγγελία.

Η Κυβέρνηση οφείλει να την απαντήσει όχι με χαρακτηρισμούς και νέες υποσχέσεις, αλλά με ημερομηνίες, αποφάσεις, πληρωμές και πραγματική επανεκκίνηση του έργου. Διότι η καλύτερη φετινή εικόνα του Ταμιευτήρα Μπραμμιανών δεν αποτελεί άλλοθι για νέα καθυστέρηση.

Μία καλή βροχομετρική χρονιά δεν ακυρώνει τρία προηγούμενα χρόνια ακραίας πίεσης ούτε αποτελεί στρατηγική διαχείρισης των υδάτων. Ο Αγωγός Μύρτου δεν είναι έργο για την επόμενη ξηρασία. Είναι έργο για να μη βρεθεί ξανά η Ιεράπετρα απροετοίμαστη όταν αυτή έρθει. Ένα έργο 17 εκατομμυρίων και ένα μεγαλύτερο ερώτημα για ολόκληρο το Λασιίθι Το πρόβλημα ξεπερνά πλέον τον ίδιο τον Αγωγό. Αν το κράτος αδυνατεί επί έναν χρόνο να επιλύσει το ζήτημα πληρωμών και να επανεκκινήσει ένα έργο περίπου 17 εκατ. ευρώ με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, με ποια αξιοπιστία ζητά από τους πολίτες να εμπιστευτούν ότι θα υλοποιήσει χωρίς αντίστοιχες εμπλοκές τα πολύ μεγαλύτερα υδατικά έργα που έχει ανάγκη το Λασιίθι;

Και εδώ ανακύπτει ένα ακόμη θεμελιώδες ζήτημα, το οποίο η Κυβέρνηση δεν μπορεί να αντιμετωπίζει αποσπασματικά. Ο Προσαγωγός Μύρτου και τα Συμπληρωματικά Έργα του Ταμιευτήρα Μπραμμιανών αποτελούν στην πράξη κρίκους της ίδιας αλυσίδας. Η ολοκλήρωση των συμπληρωματικών και συνοδών έργων δεν αρκεί από μόνη της, εάν δεν διασφαλιστεί παράλληλα η απαιτούμενη τροφοδοσία του Ταμιευτήρα. Το ερώτημα που είχα θέσει ήδη από το βήμα της Βουλής τον Οκτώβριο του 2025 παραμένει, σχεδόν έναν χρόνο μετά, αμείλικτο: ακόμη και αν ολοκληρωθούν τα έργα του Φράγματος, με τι νερό θα γεμίσει το Φράγμα εάν ο Αγωγός Μύρτου παραμένει ημιτελής;

Γι' αυτό και η καθυστέρηση του Προσαγωγού δεν αφορά μόνο ένα έργο που έχει μείνει πίσω. Θέτει σε κίνδυνο τη λειτουργική αποτελεσματικότητα ενός ευρύτερου σχεδιασμού και υπονομεύει την απόδοση επενδύσεων δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ. Η Κυβέρνηση οφείλει να αντιμετωπίσει τον Προσαγωγό και τα Συμπληρωματικά Έργα ως ένα ενιαίο λειτουργικό σύστημα, με κοινό σχεδιασμό και συντονισμένο

χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης, και όχι ως ασύνδετες εργολαβίες που απλώς εμφανίζονται ξεχωριστά σε πίνακες χρηματοδότησης.

Το ζήτημα φυσικά της κυβερνητικής αξιοπιστίας αφορά τα Συμπληρωματικά Έργα του Ταμιευτήρα Μπραμιανών, τα αντιπλημμυρικά της Γρα Λυγιάς, το Φράγμα Μύρτου, το Φράγμα Αγίου Ιωάννη, τη Λιμνοδεξαμενή Χοχλακίων και συνολικά το σχέδιο υδατικής ασφάλειας της Ανατολικής Κρήτης.

Το είχαμε πει ήδη από τον Οκτώβριο του 2025: αν ένα έργο 16,8 εκατ. ευρώ έχει βυθιστεί σε τέτοια διοικητική εμπλοκή, πώς θα πειστεί ο πολίτης ότι τα έργα πολλαπλάσιου προϋπολογισμού θα ολοκληρωθούν χωρίς αντίστοιχες περιπέτειες;

Σήμερα, σχεδόν έναν χρόνο μετά, το ερώτημα αυτό όχι μόνο παραμένει αλλά γίνεται ακόμη πιο επιτακτικό. Οι αγρότες της Ιεράπετρας δεν ζητούν άλλη κατανόηση. Δεν ζητούν άλλες συσκέψεις. Δεν ζητούν νέες διαβεβαιώσεις ότι «το θέμα προχωρά». Ζητούν να μάθουν πολύ απλά: Πληρώθηκε ή όχι ο ανάδοχος; Πότε επιστρέφει το εργοτάξιο σε πλήρη λειτουργία; Πότε ολοκληρώνεται το έργο; Και κυρίως: ποιος αναλαμβάνει επιτέλους την πολιτική ευθύνη για έναν ολόκληρο χρόνο χαμένο;

Δεδομένων όλων των παραπάνω,

Ερωτάσθε κ. Υπουργοί,

- 1. Έχουν εξοφληθεί μέχρι σήμερα όλες οι εκκρεμείς πιστοποιήσεις και απαιτήσεις του αναδόχου του έργου «Νέος Αγωγός Μύρτου – Ενίσχυση Ταμιευτήρα Μπραμιανών»; Αν όχι, ποιο ακριβώς ποσό παραμένει ανεξόφλητο, από πότε εκκρεμεί και για ποιον συγκεκριμένο λόγο;*
- 2. Πώς εξηγούν το γεγονός ότι στις 17 Οκτωβρίου 2025 ο Υφυπουργός Υποδομών δήλωνε στη Βουλή ότι η διαδικασία είχε «βρει τον δρόμο της» και ότι εξελίξεις αναμένονταν εντός ημερών ή το αργότερο την επόμενη εβδομάδα, ενώ σχεδόν έναν χρόνο αργότερα το έργο, σύμφωνα με τον αγροτικό κόσμο, εξακολουθεί να βρίσκεται σε στάση;*
- 3. Γιατί δεν τηρήθηκε η επίσημη δέσμευση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης της 27ης Φεβρουαρίου 2026 ότι η μεταφορά του έργου στο ΣΣ ΚΑΠ 2023–2027 θα ολοκληρωνόταν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου και ότι στη συνέχεια το έργο θα υλοποιούνταν “απρόσκοπτα, χωρίς καθυστερήσεις”;*

4. Πότε ακριβώς ολοκληρώθηκε η μεταφορά του έργου στο ΣΣ ΚΑΠ 2023–2027 και ποιες διοικητικές πράξεις εξακολουθούν σήμερα να εκκρεμούν;
5. Ποιο είναι το ακριβές σημερινό ποσοστό ολοκλήρωσης του φυσικού αντικείμενου του έργου ανά κατηγορία εργασιών και τι πραγματική πρόοδος έχει σημειωθεί από τον Οκτώβριο του 2025 μέχρι σήμερα;
6. Έχει επανεκκινήσει οποιοδήποτε τμήμα των εργασιών; Αν ναι, πότε και με ποιο αντικείμενο; Αν όχι, ποια είναι σήμερα η ακριβής διοικητική ή χρηματοδοτική εκκρεμότητα που εμποδίζει την επανεκκίνηση;
7. Πότε προβλέπεται η πλήρης επιστροφή του αναδόχου στο εργοτάξιο και ποια είναι η συγκεκριμένη, δεσμευτική ημερομηνία επανεκκίνησης των εργασιών;
8. Ισχύει ακόμη οποιοδήποτε προηγούμενο χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου ή έχει πλέον καταστεί οριστικά ανέφικτο; Ποια είναι η νέα δεσμευτική ημερομηνία ολοκλήρωσης;
9. Για ποιον λόγο, σύμφωνα με τις καταγγελίες του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας, είχε δοθεί νέα ενημέρωση ότι το έργο θα ξεμπλόκαρε έως τα τέλη Ιουλίου 2026, η οποία επίσης δεν τηρήθηκε; Ποιος έδωσε αυτή τη διαβεβαίωση και με βάση ποια πραγματικά δεδομένα;
10. Τι ακριβώς προβλέπει το πρόσφατο θεσμικό πλαίσιο που, σύμφωνα με τον Αγροτικό Σύλλογο, θέτει χρονικό ορίζοντα πληρωμών έως το 2029; Αφορά τον συγκεκριμένο Αγωγό και, εφόσον ναι, με ποιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εντάσσεται το έργο σε αυτό;
11. Εκκρεμούν σήμερα επιμέρους διοικητικές πράξεις ή αποφάσεις για την ενεργοποίηση των πληρωμών του συγκεκριμένου έργου; Αν ναι, ποιες είναι αυτές, ποιος φορέας είναι αρμόδιος για την έκδοσή τους και πότε δεσμεύεται ότι θα ολοκληρωθούν;
12. Έχει υποβάλει μέχρι σήμερα ο ανάδοχος νέες οικονομικές αξιώσεις, αιτήματα αποζημίωσης ή αιτήματα παράτασης λόγω της πολύμηνης διακοπής και των καθυστερήσεων πληρωμών; Ποια είναι η ενδεχόμενη οικονομική επιβάρυνση του Δημοσίου;
13. Πόσο έχει αυξηθεί μέχρι σήμερα το συνολικό κόστος του έργου λόγω αναθεωρήσεων, παρατάσεων, συμπληρωματικών συμβάσεων και λοιπών μεταβολών σε σχέση με την αρχική σύμβαση;
14. Έχουν ολοκληρωθεί όλες οι απαιτούμενες διαδικασίες απαλλοτρίωσης για την πλήρη εκτέλεση και ολοκλήρωση του έργου;

15. Πώς απαντά η Κυβέρνηση στην καταγγελία του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας περί “παραπλάνησης” και “ροκανίσματος χρόνου”; Προτίθεται να παρουσιάσει άμεσα στους φορείς της περιοχής γραπτό και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα ή θα συνεχίσει την πρακτική των προφορικών διαβεβαιώσεων;
16. Ποιο είναι το συγκεκριμένο σχέδιο της Κυβέρνησης για τη διασφάλιση της υδατικής ασφάλειας της Ιεράπετρας κατά την τρέχουσα και τις επόμενες καλλιεργητικές περιόδους, ανεξάρτητα από το αν μία συγκεκριμένη χρονιά παρουσιάζει αυξημένες βροχοπτώσεις;
17. Ποιο είναι το ενιαίο και επικαιροποιημένο χρονοδιάγραμμα για το σύνολο των κρίσιμων υδατικών έργων της Ιεράπετρας και του Λασιθίου και με ποιες συγκεκριμένες πηγές χρηματοδότησης διασφαλίζεται η υλοποίησή τους;
18. Ποιος αναλαμβάνει τελικά την πολιτική ευθύνη για το γεγονός ότι ένα ήδη ενταγμένο, συμβασιοποιημένο και χρηματοδοτημένο έργο ζωτικής σημασίας για την Ιεράπετρα παραμένει επί σχεδόν έναν χρόνο αντιμέτωπο με διακοπή εργασιών και διαδοχικά προβλήματα πληρωμών;
19. Δεσμεύονται οι αρμόδιοι Υπουργοί να παρουσιάσουν άμεσα στη Βουλή, στον Δήμο Ιεράπετρας, στον ΤΟΕΒ και στους εκπροσώπους του αγροτικού κόσμου συγκεκριμένο γραπτό χρονοδιάγραμμα με ημερομηνίες πληρωμής, επανεκκίνησης, εκτέλεσης των υπολειπόμενων εργασιών και οριστικής παράδοσης του Αγωγού;
20. Πώς διασφαλίζεται η λειτουργική και χρονική διασύνδεση του Προσαγωγού Μύρτου με τα Συμπληρωματικά Έργα του Ταμιευτήρα Μπραμιανών; Αναγνωρίζει η Κυβέρνηση ότι χωρίς την έγκαιρη ολοκλήρωση του Προσαγωγού τίθεται σε κίνδυνο η ουσιαστική αξιοποίηση των συνοδών έργων, καθώς δεν διασφαλίζεται η αναγκαία τροφοδοσία του Ταμιευτήρα με επαρκείς ποσότητες νερού; Ποιο είναι το ενιαίο χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης και λειτουργικής διασύνδεσης των δύο έργων;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Αναστάσιος (Τάσος) Νικολαΐδης

Εμμανουήλ Χνάρης